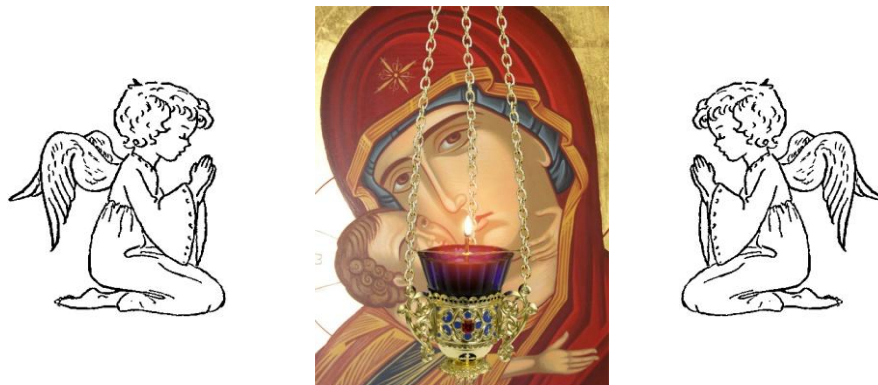

“Lumina credinței”

Duminica Izgonirii lui Adam din Rai (a Lăsatului sec de brânză)

† **Evanghelia Duminicii** †

(Mt. 6, 14-21)

„Zis-a Domnul: Dacă veți ierta oamenilor greșelile lor, va ierta și vouă Tatăl vostru Cel ceresc; iar dacă nu veți ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre. Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii; că ei își întunecă fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor. Tu însă, când postești, unge capul tău și fața ta o spală, ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău, Care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție. Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură, ci adunați-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strică și unde furii nu le sapă și nu le fură. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră”.

† **Apostol** †

„Fraților, acum mântuirea este mai aproape de noi, decât atunci când am crezut. Noaptea e pe sfârșite; ziua este aproape. Să lepădăm dar lucrurile întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. Să umblăm cuviincios, ca ziua: nu în ospete și în beții, nu în desfrânări și în fapte de rușine, nu în ceartă și în pizmă, ci îmbrăcați-vă în Domnul Iisus Hristos și grija de trup să nu o faceți spre poftă. Primiți-l pe cel slab în credință fără să-i judecați gândurile. Unul crede că poate să mănânce de toate; cel slab însă mănâncă legume. Cel ce mănâncă să nu disprețuiască pe cel ce nu mănâncă, iar cel ce nu mănâncă să nu osândească pe cel ce mănâncă; fiindcă Dumnezeu l-a primit. Cine ești tu, ca să judeci pe sluga altuia? Pentru stăpânul său stă sau cade. Dar va sta, fiindcă Domnul are putere ca să-l facă să stea”.

(Romani 13, 11-14; 14, 1-4)

Judecata lui Dumnezeu, și judecata oamenilor.

Ceea ce se întâmplă în lume nu este o noutate. Este firesc să se întâmple toate acestea, căci a Doua Venire a lui Hristos se apropie. Însă oamenii se vor mântui până în

Foaie ortodoxă duminicală
Anul XII – Nr. 7/ 17.03.2024
Parohia “Sfânta Treime” - Frenciugi
Pr. Paroh Figher Ioan Alexandru

ultimele zile ale lumii, după cum ne-a fost făgăduit. Unii se vor mântui, iar alții se vor osândi.

Lucrarea lor principală, mântuitoare și de căpătâi este păstrarea credinței. Iar pentru credința proprie și a celor încredințați grijii noastre ar trebui să ne străduim din tot sufletul și din toată inima. Pentru oamenii din toate timpurile răsună cuvintele: „*Credința ta te-a mântuit, mergi în pace! și După credința voastră fie vouă!*”. Dacă nu este credință, nu este nici pace.

Fiecare se mântuiește după credința sa, în domeniul său. Greșelile omenești, ale mele, ale dumneavoastră, toate vor fi judecate de Dumnezeu. Căci una este judecata lui Dumnezeu, și alta este judecata oamenilor¹.

De multe ori într-o conversație cu cunoscuții noștri se întâmplă să vorbim despre o persoană anume. După ce putem cunoaște că ceea ce spunem în discuția respectivă se consideră judecare sau este ceva neutru, ceva ce nu poate fi socotit păcat? Ca să înțelegem dacă în acele momente vorbim cu patimă sau nu împotriva cuiva, ar trebui să avem în vedere două lucruri: Oare, ne-am fi întristat noi dacă acele cuvinte pe care le spunem despre alții s-ar fi spus și despre noi? Oare aceste cuvinte pe care le spunem despre altul, am fi în stare să i le spunem și în față sau nu?

Dacă vreuna din aceste două se întâmplă, fie dacă nu putem spune lucrurile acestea și în fața lui sau dacă ne-am fi supărat dacă le-am fi auzit rostindu-se despre noi, **atunci într-adevăr motivele pentru care discutăm despre aproapele sunt încărcate de patimă și am căzut în judecare**².

Dumnezeu dă omului puterea să se judece singur pe sine însuși, prin judecata pe care o dă asupra altora, mai bine zis prin sentința pe care o dă asupra celor ce i-au greșit lui.

Omul își hotărăște singur soarta în funcție de soarta pe care vrea să o decidă pe seama altora. El nu se poate detașa de soarta rea pe care vrea să o dea altora. Dar soarta lui va fi solidară cu soarta bună decisă pe seama altora. Dimpotrivă, în cazul când hotărăște altora o soartă rea, numai sieși își hotărăște singur această soartă rea. Căci pe ceilalți îi poate scăpa Dumnezeu. **Pe cei judecați de alții, îi judecă din nou Dumnezeu. Dar pe cei ce judecă pe alții, îi lasă supuși judecății ce au dat-o ei altora**³.

„Nu judecați, ca să nu fiți judecați!”. Osânda pe care Domnul o rostește asupra acestui păcat rămâne, cu toate acestea, aspră și neînduplecată. Cel care osândește pe alții nu are îndreptățire. Dar ce e de făcut? Cum se poate scăpa de această pacoste? Iată care e mijlocul cel mai bun de a scăpa de păcatul osândirii: a te socoti pe tine însuși osândit. Cel care se simte astfel nu are timp să judece pe alții, ci singurele sale vorbe vor fi: „Doamne, miluiește! Doamne, iartă păcatele mele!”⁴

Prof. de religie Vasiliu Iulian-Cătălin

¹ Arhimandritul Ioan Krestiankin, *Povățuiri pe drumul Crucii*, Editura de Suflet, București, 2013, p. 40

² Arhimandrit Vasilios Papadaki, *Păcatul judecării aproapei și al slujitorilor sfinți*, Editura Egumenița, 2011, p. 53

³ Părintele Dumitru Stăniloae, nota 101 la **Sfântul Grigorie de Nyssa**, *Despre Fericiri*, în „Părinți și Scriitori Bisericești”, vol. 29, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1982, p. 375

⁴ **Sfântul Teofan Zăvorățul**, *Tâlcuri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*, Editura Sophia, București, p. 99

